

Kuva: Jan Ekebom

Luonnehdinta

Laajat matalat lahdet ovat kookkaita merenlahtia, joissa ei tavallisesti ole makean jokiveden vaikutusta eikä virtausvaikutusta. Ne ovat mannerrannikon tai suurten saarien hiekkaisia tai pehmeäpohjaisia suoja- sia lahtia. Laajat matalat lahdet ovat useiden luonto- tyyppien muodostamia kokonaisuuksia, joissa voi olla esim. 'vedenalaisia hiekkasärkkiä' ja 'harjusaaria'.

Luontotyyppiin luetaan myös vesikasvillisuuteen ja luhtiin kuuluvat ruovikot. Merenlahtien pohjan laatu ja kerrostumat ovat hyvin vaihtelevia ja pohjaeliöstön vyöhykkeisyys on hyvin kehittynyt. Suurin osa pohja- aineksesta on eloperäistä. Luontotyyppille ovat tyypillisiä meriajokas- ja vitakasvustot, joiden seassa voidaan tavata esimerkiksi näkinpartaisleviä. Perämerellä lah- dissa kasvaa myös uhanalaista upossarpiota.

Laajojen matalien lahtien luonnontilaisuuden ja edu- stavuuden kannalta keskeisiä piirteitä ovat runsas ja lajirikas pohjakasvillisuus ja eläimistö, hyvin kehitty- nyt pohjaeliöstön vyöhykkeisyys, runsas linnusto, rehevöitymättömyys (päällysvien ja irrallisten kasvustoa peittävien levien puuttuminen, hyvä veden laatu) sekä ruoppausten ja rantarakentamisen puuttu- minen.

Levinneisyys

Laajoja matalia lahtia esiintyy koko Suomen ran- nikolla. Lintuvesiensuojeluohjelmaan kuuluu useita tätä luontotyyppiä edustavia lahtia.

Nykytila ja uhkatekijät

Laajojen matalien lahtien tila on heikentynyt rantarakentamisen, etenkin veneilyn edellyttämien ruoppausten, ja Itämeren yleisen rehevöitymiskehi- tyksen vuoksi. Laajojen matalien lahtien määrä voidaan luokitella vakaaksi, mutta luonnontilaiset laa- jat matalat lahdet ovat vähentyneet ja todennäköisesti vähenevät myös tulevaisuudessa. Ilmastonmuutos vaikuttanee laajojen matalien lahtien tilaan merenpin- nan nousun myötä.